

GRUNCIK (1) *sb m*

G sg grunciku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Dem. od „grunt” ‘własność ziemska’: Albo co pomoże Geometria iż sie kto náuczy fwiátá ábo cudzych gruntow rozmierzáć gdy sie sam rozmierzyć pocźciwie nie vmie/ álbo y tego gruncíku co mu Pan Bog dał áby go vmiał poboźnie [...] vzywác *RejZwierc* 14.

KW